b. Die Scholien bei Stev. विश्वे सर्वसप्तविधगणोपेताः । देवासो द्योतमानाः । Rosen: «omnes nitidi, nemini nocentes (vgl. III. 3. 3.).» Die Marut's werden hier offenbar mit den Viçve Devās identificirt.

Str. 4. Die Scholien: अर्कमानृचुः । उदकमर्चितवन्तः । वर्षणेन संपादितवन्तः । Rosen: Ita scholiastes, qui postea haec addit: अर्कशब्दस्य उदकवाचित्वं वाजसनेयिन आमनन्ति । आपो वा (= वै) अर्क इति । तद्भिर्क्चनं चैवामनन्ति । सो (scil. हिरण्यगर्भो जगत्सृष्ट्वा) ऽर्चन्नचरत् तस्यार्चत आपो ऽजायन्त । अर्चतो वै मे कमभूदिति तदेवार्कस्यार्कत्वमिति । Solitum vocabulorum sensum praetulerim: «qui hymnum canunt (sic)». आनृचुस् pro आनर्चुस्. Vid. Pāṇ. VI. 1. 36, ubi schol. hunc locum nostrum affert. Lassen, *Ind. Bibl.* t. III. p. 92, 93.

Str. 5. Die Scholien bei Stev. घोरवर्पस उग्ररूपधराः । सुक्षत्रासः शोभनधनोपेताः । रिशादसो हिंसकानां भक्षकाः ।

Str. 6. Die Scholien: नाकस्याधि । दुष्वरहितस्य सूर्यस्योपरि । — अधि kann auch adverbialisch (vgl. zu VI. 10.) genommen werden: «Welche oben im glänzenden Himmel der Sonne (vgl. XIV. 9.) wohnen». Rosen: Malim verba sic construere: ये आसते दिवि अधि रोचने नाकस्य «qui commorantur in coelo, supra splendorem solis.»

Str. 7. Die Scholien: ये मरुतः पर्वतान्मेघानोड्ढयन्ति चालयन्ति । तथार्णवमुदकयुक्तं समुद्रं तिरः । कुर्वन्तीति शेषः । निश्चलस्य जलस्य तरंगाद्युत्पत्तये चालनं तिरस्कारः । Rosen: Hanc scholiastae interpretationem retinui, ubi nunc ab ea recedendum esse puto, et deserui ubi retinere debebam («Qui commovent montes, spernentes mare undosum»). Vox पर्वत dubium non est, quin olim «nubem» significaverit: Jāskas eam inter मेघनामानि retulit, *Nigh.* I. 10; et alio loco, *Nir.* XI. 37. पर्वतानाम् = मेघानाम् reddidit. Non temere igitur scholiastes hunc sensum nostro loco voci tribuisse videtur. Voculam autem तिरस् hic et in proximo versu «trans» vertendam esse credo. Sic III. 1.